SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 79. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 28, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 28-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 79. РІК CII.

У КРИМУ ПЛЯНУЮТЬ РЕФЕРЕНДУМ

Симферопіль(УНІАР). — Тут у вівторок, 25-го квітня, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим ухвалили постанову про загальнокримський консультативний референдум, під час якого кримчанам пропонується висловити своє ставлення до ідеї створення політичного й економічного союзу трьох держав: України, Білорусі, Росії. Референдум пляніється провести 25-го червня разом з виборами до місцевих рад автономії. Депутати запропонували винести на референдум такі два питання: "Чи затверджуєте ви конституцію Республіки Крим з 6-го травня 1992 року, яка була скасована Верховною Радою України в односторонньому порядку 17-го березня 1995 року?", "Чи підтримуєте ви закон України про Автономну Республіку Крим з 17-го березня 1995 року?"

За проведення такого референдуму із 78 присутніх депутатів проголосували 57, решта — не голосували. У постанові міститься пропозиція звернутися до президентів і парляментів України та Росії, а також до Наради в справах безпеки і співробітництва в Европі з проханням про патронаж над виборчою кампанією і референдумом у ділянці нагляду за дотриманням прав російського та російськомовного населення Криму.

Кримські депутати звернулися із законодавчою ініціятивою до Верховної Ради України про проведення загальноукраїнського референдуму щодо створення політично-економічного союзу трьох братніх держав. Голова кримського парляменту Сергій Цеков, мотивуючи необхідність проведення референдуму, сказав, що в Україні Конституційного суду немає, тому кримчани не мають арбітра. "Арбітром повинні виступити громадяни Республіки Крим. Ми не є суб'єктами міжнародного права, тому від міжнародних організацій важко отримати якусь відповідь", — зазначив Цеков.

Цьому рішенню передував конфлікт у кримському парляменті, коли 45 депутатів автономії висловили своє ставлення до провокаційного виступу Цекова в Державній думі Росії, схарактеризувавши його як "недостатньо відповідальний крок політика, спрямований на створення штучного напруження у взаєминах між Україною і Росією". Депутати зробили це у відповідь на звернення Президії Верховної Ради України до парляменту автономії з 17-го квітня. Згадані 45 депутатів автономії утворили своєрідну (тіньову) Верховну Раду Автономної Республіки Крим, головою якої обрали Рефата Чубарова.

Парлямент України з цього приводу ніякого рішення не ухвалив, доручивши правним та міжнаціональним комісіям оцінити ситуацію і підготувати проєкт постанови з цього питання. Р. Чубаров на запитання журналістів підтвердив, що до Києва передано 45 прізвищ депутатів, які підписалися під зверненням до парляменту України, але їх імена не будуть оприлюднені. Ще кілька кримських депутатів готові підписати, але після того, як буде відома реакція Києва.

Вранці 18-го квітня конфлікт виник між міліцією та кримськими парляментаристами, коли активісти українських і татарських громадських організацій нарешті підняли державний прапор України на щоглі перед будинком Симферопільської Міської Ради. Прапор зірвав сержант міліції Алексеєнко, який чергував біля будинку. Коли ж активісти отримали офіційний дозвіл від заступника голови Міськвиконкому Владислава Яковлєва, підняттю державного прапора почали перешкоджати кримські парляментаристи від фракцій "Росія" та "Росія-Єдінство". Намагаючись підняти на щоглі російський прапор, вони спровокували бійку своїх прихильників з міліціянтами. Конфлікт закінчився тим, що на щоглі був піднятий лише кримський прапор.

ДЗВОНИЛИ ЧОРНОБИЛЬСЬКІ ДЗВОНИ

Київ. — У столиці України відкрито меморіял 34 пожежникам, які дев'ять років тому першими вступили у боротьбу з вогнем після вибуху на Чорнобильській атомовій станції.

В усіх українських церквах відбулися Панахиди і дзвонили дзвони. Відтепер щороку 25-го квітня церковними дзвонами відзначатиметься День Пам'яті героїв і жертв Чорнобиля.

Без кінця люди несуть квіти до символічної братерської могили жертв чорнобильської катастрофи, 202 імена вже тепер поминається у щотижневих Панахидах в каплиці Входу Господнього в Єрусалим, збудованій у Дарниці, одному з районів Києва, в пам'ять чорнобильців.

Від наслідків катастрофи за 1988-1944 роки тільки в Україні померло понад 125,000 осіб, а загальне число жертв трагедії складає до 4 міл. осіб.

На думку виконуючого обов'язки міністра охорони здоров'я України Андрія Сердюка, через дев'ять років після катастрофи почав даватися взнаки ефект опромінення, яке дуже негативно вплинуло на демографічну ситуацію і стан здоров'я населення країни. Вже сьогодні 60 відсоткїв осів, які були в той час дітьми та підлітками і мешкали на занечищеній території, не захищені перед раком щитовидної залози, органів травлення і дихальних проводів.

Закінчився економічний семінар для українських депутатів

Київ (УНІАР).— Тут у п'ятницю, 21-го квітня, завершив працю семінар з економічних реформ для депутатів Верховної Ради, організований за сприянням Інституту економічного розвитку Світового Банку та Навчального центру Верховної Ради України.

Протягом кількох тижнів парляментаристи детально аналізували сучасний економічний стан та майбутнє місце України у світовій економіці. Учасники семінару дійшли до спільного висновку, що інтеграція до світової економічної системи може відбуватися лише за умови активного реформування української економіки та запровадження політики державного протекціонізму.

Стабілізаційні заходи перехідного періоду вирішено розділити на такі категорії: макроекономічна стабілізація, мікроекономічна лібералізація та реструктуризація. Саме таким шляхом відбувалося реформування в Польщі, Мадярщині та балтійських країнах.

Голова місії представництва Світового банку Даніель Кауфман вважає, що Україна є особливим випадком і економічні перетворення тут не відбуватимуться доти, доки не буде створена міцна виконавча вертикаля. Якщо реформи не зрушаться вперед, то Україну, на думку Кауфмана, чекає або Ваймарська республіка, або націонал-соціялізм.

Під час чергового "круглого стола" у представництві Світового банку 20-го квітня, Д. Кауфман зазначив, що треба вирішити, яке місце буде належати державі у перехідний період, а від вирішення цієї проблеми залежатиме і вигляд економіки України у XXI столітті. "Якщо Україна дійсно прагне до ринку, то доцільно обмежити функції держави лише відповідним макроекономічним управлінням та розробкою законодавства, яке стимулювало б виробництво", — зазначив Кауфман.

Директор Інституту стратегічних досліджень Сергій Пиріжков не погодився з Кауфманом, оскільки вважає, що "лібералізація не є оптимальним для України шляхом до ринку", перш за все через те, що населення психологічно не підготовлене до приватизаційних процесів.

Лідер українських лібералів Олег Соскін зазначив, що в Україні і досі не визначено шлях економічного розвитку і що існує загроза відновлення на теренах України тоталітарної системи.

У вівторок, 25-го квітня, розпочав працю чотириденний семінар, організований Українською Фондовою Біржею разом з Товариством сприяння розвитку бірж і фінансових ринків у Центральній та східній Европі (Франкфуртською фондовою біржею). Це є перший семінар із річної програми таких заходів, які мають на меті сприяти розвиткові бірж та фінансових ринків у Центральній і Східній Европі та подоланню труднощів розвитку капіталізму в Україні.

В Росії хочуть унеможливити перемогу крайніх сил

Москва. — Росія активно готується до нових виборів у Державну думу. З ініціятиви президента Боріса Єльцина створено два передвиборчі політичні бльоки, один з них очолить прем'єр-міністер Віктор Чермомирдін, а другий — спікер Державної думи Іван Рибкін.

Як прокоментував цю подію сам Б. Єльцин, метою створення цих двох бльоків є „відсікти ліві і праві елементи на майбутніх виборах".

Щодо особистости В. Чермомирдіна, то президент Б. Єльцин сказав: „Я певний, що він зможе об'єднати найповажніших людей для найповажнішої справи. І таких людей в Росії значно більше, ніж різних безвідповідальних екстремістів, які лізуть у політику, щоб тільки себе показати". Б. Єльцин підкреслив, що вибори 1995 року в Державну думу — „це перші вибори за новою російською конституцією", і вони виявлять справжнє становище різних політичних сил. Президент закликав громадян своєї країни до зрозуміння, що „професіоналізм і досвід є важливіші, ніж безвідповідальна політична балаканина".

Прем'єр-міністер В. Чермомирдін, зі свого боку, заявив, що він повністю підтримує президента в тому наставленні, що нові вибори повинні відбутися в цьому році. „Ми для цього й приймали Конституцію",— сказав прем'єр-міністер.

А тим часом опитування в Росії засвідчують, що лідер російської Ліберально-демократичної партії Владимір Жириновський, людина крайніх поглядів, має й тепер не меншу підтримку, ніж три року тому, коли за нього віддали свої голоси понад 20 відсотків російських виборців.

Появилася збірка „Останні відвідини в Чорнобилі"

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. К.). — Анна -Галя Горбач, відома довголітня піонерка української літератури в німецькій мові, випустила знов збірку перекладів українських оповідань сучасних письменників, під назвою „Останні відвідини в Чорнобилі". Вибрані нею оповідання охоплюють 16 творів письменників, серед яких такі відомі як В. Підмогильний, Б. Антоненко-Давидович, Євген Гуцало, Роман Іваничук, Валерій Шевчук і Микола Рябчук.

На закінчення находимо три оповідання з тематикою Чорнобиля Григорія Штоня, Володимира Яворівського, вийімки з його повісті „Марія з полином у кінці століття", і новелю Володимира Дрозда.

Для німецького читача незвичайно цінним являється вступ А.-Г. Горбач, в якому вона на початку старається правдиво вияснити в кількох реченнях долю України і постійну ігнорацію, яку висловлюють чужинці, змішуючи українців з росіянами. Авторка дає також інформації про всіх авторів, їхню творчість, зупиняючись окремо на тих оповіданнях, що торкаються трагедії Чорнобиля.

А.-Г. Горбач має особливий дар передавати німецькою мовою кращі твори української літератури, а ця остання збірка тим також вартісна, що дає німецьким читачам погляд на праці сучасних письменників і сучасну тематику. Збірка видана прегарно у Видавництві Кранйхфельд, а обкладинку виконав львівський мистець Іван Остафійчук.

Б. ЄЛЬЦИН НАКАЗУЄ ПРИПИНИТИ ВІЙНУ

Москва. — Побоюючись, щоб заповіджені тут урочисті святкування перемоги над фашистами тому 50 років не стали міжнародним фіяском, президент Росії Боріс Єльцин видав наказ припинити бої в Чечні на наступних три тижні. Наказ має стати дійсним від п'ятниці, 28-го квітня, щоб західні високі урядові особи, які прибудуть до Москви на згадані святкування, не почувалися погано, що вони святкують з чиновниками народу, котрий в той самий час убиває сотні невинного чеченського люду.

Навіть президент Билл Клинтон вагався чи їхати йому чи ні, бо не хотів своєю присутністю у Москві на святкуваннях 50-річчя перемоги над фашизмом дати можливість інтерпретувати, що підтримує дії Москви у Чечні. Прем'єр-міністер Росії Віктор Черномирдін підтвердив, що наказ накладе мораторій на воєнні дії у Чечні на час святкувань. Чи цей наказ буде виконано — невідомо, бо досі накази Б. Єльцина стосовно військових потягнень у Чечні не були надто успішними. Тому, що Б. Єльцин втрачає свою популярність, В. Черномирдін використав цю нагоду і проголосив створення нової політичної партії „для тих, які хочуть бачити Росію стабільною, потужною та певною себе".

Політичні спостерігачі уважають, що це робиться для того, щоб створити враження, що не тільки такі, як Владимір Жириновський мають підтримку народу. Це спроба переконати Захід, що Росія таки стремить до економічних і політичних реформ, бо останні події в Чечні викликали на Заході гостру критику Росії. Крім того, ще існують припущення, що ген. Джохар Дудаєв, вождь чеченців, намагатиметься зібрати всі свої сили, щоб у якийсь спосіб принизити Б. Єльцина саме під час святкувань у Москві.

Тому немає сумніву, що Б. Єльцин і В.Черномирдін будуть робити все, що зможуть, щоб запевнити закордонних гостей, що Росія дальше прямує шляхом реформ.

ФК „Жупан ЛВ", Львів–Винники, буде гостем Спортового Джемборі

Філядельфія (М. Б-й). — Тут стало відомо, що юнацький Футбольний Клюб „Жупан ЛВ" з околиці Львів–Винники, Україна, приїжджає до Філядельфії на Передолімпійське Спортове Джемборі, яке відбудеться в днях 27–29-го травня ц. р. ФК „Жупан ЛВ" розіграє товариські змагання з однією з місцевих дружин.

В складі ФК „Жупан ЛВ" будуть такі спортсмени: А. Калатин, В. Сак, Т. Гнатишин, Б. Малічевський, Р. Цимбрак, А. Романюк, А. Гнатишин, Р. Манорик, Р. Соловський, В. Радух, Н. Музика, А. Тлумак, А. Почтняк, Б. Глушко, І. Гданський, О. Севера і А. Лісний. Богдан Поточняк і Ростислав Поточняк є їхніми тренерами, а Ігор Бродило — генеральний директор. З друживою ФК „Жупан ЛВ" приїжджає також Юліян Кордіяк.

ЗУСТРІЧ ІЗ ЧЛЕНАМИ КРЕДИТІВКИ

Джерзі Ситі, Н. Дж.—Тут у неділю, 7-го травня, у приміщенні залі церкви свв. Петра і Павла відбудеться річна зустріч дирекції Української Федеральної Кооперативної каси „Самопоміч" у Чикаго із членами Філії в Джерзі Ситі. Початок сходин о год. 12:30 по полудні (після закінчення Служби Божої). Адреса церкви свв. Петра і Павла: 549 Берген аве. в Джерзі Ситі (перехрестя з Бентлі аве.).

У СВІТІ

У НЕВЕЛИКОМУ південноливанському місті Бінт Джибейл стався новий акт самогубства фанатичного ісляміста, який у своєму начиненому вибухівкою авті в'їхав у колону ізраїльських військових авт. У вислідї тяжко поранено щонайменше 10 ізраїльських вояків і п'ятеро мирних ливанських громадян. Відповідальність за цю терористичну акцію взяла на себе мусулманська екстремістська організація Гезболля, що в перекладі означає Партія Аллаха. Таким чином, через шість років перерви ця радикальна сила відновила терористичну діяльність у Південному Ливані.

ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛОСЯ, родина чеченського президента Джохара Дудаєва знайшла притулок в Україні. А тим часом департамент інформації російського міністерства закордонних справ оприлюднив заяву, в якій остерігає: „Надання політичного азилю Джохарові Дудаєву або особам з його найближчого оточення будь-якою країною трактуватиметься недружнім актом щодо Росії". Водночас генеральна прокуратура Російської Федерації видала наказ на арешт вигнаного лідера чеченського народу в його боротьбі за національну незалежність.

ДЕПУТАТИ Державної думи Російської Федерації Павел Штейн, Ігор Гладков і Віктор Курочкін відвідали Чечню, а відтак виступили у Москві зі звітом. Вони ствердили, що російські окупанти здійснили у чеченському селі Сємашки „кричущий вандалізм проти мирних мешканців". З масками на обличчях вояки федеральних військ зруйнували 374 будинки, в тому числі школу і аптеку. „То була акція залякування, акція задурманених людей, які не здають собі справи з того, що вони роблять",— підкреслив у своєму виступі депутат П. Штейн.

НЕВЕЛИКЕ КАНАДСЬКЕ місто Бравнсберг у провінції Квебек цими днями ледве не злетіло в повітря. На підприємстві, де виготовляють вибухівку, в руках одного з робітників самочинно увімкнувся детонатор. Робітник загинув на місці, декілька інших поранено. Спеціялісти стверджують, що якби вибух стався на 10—15 секунд пізніше у тому приміщенні, куди йшов згаданий робітник, то Бравнсберг було б стерто з географічної мапи Канади.

ЕЛЕКТРОНІЧНЕ навігаційне устаткування вартістю понад 3 міл. дол. викрадено з летовища італійського міста Ольбія на острові Сардінія. Четверо невідомих проникли на територію летовища компанії „Мередіяна", ака належить більйонерові Ага Ганові, зв'язали охоронців і вивезли комп'ютери для реактивних літаків американського і англійського виробництва. Невдовзі по тому поліція і карабінери розпочали тотальну облаву, однак злодіїв не знайшли. Існує версія, що модерне електронічне обладнання викрадено „на замовлення однієї з арабських країн".

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 25-ГО КВІТНЯ, державні власті оскаржили двох братів, яких притримано кілька днів тому, як можливих свідків до справи вибуху в Оклагома Сіті. Тепер у Федеральному окружному суді в Мишигені їх звинувачено в конспірації виготовлення вибухівок із ув'язненим Тімоті МекВеєм, якого звинувачено у спричиненНні вибуху в Оклагомі. Братам 41-річному Джеймсові Ніколсові та 40-річному Террі Ніколсові не закидають безпосередньої причетности до вибуху в Оклагомі, але слідчі намагаються через них найти слід іншого злочинця, котрий разом з Т. МекВеєм є западозрілий у трагедії в Оклагома Сіті.

У ВАШІНҐТОНІ НА НАРАДАХ „великої сімки" стверджено, що спад вартости доляра перейшов межі, котрі можна оправдати економічною ситуацією в головних країнах світу, та зроблено дуже нечітку обіцянку „змінити зусилля" щоб цьому запобігти якнайшвидше та узгіднити стратегію на майбутнє. Після кільладенних суперечок і взаємозвинувачень, ця спільна заключна заява міністрів фінансів і директорів центральних банків країн „великої сімки",на думку секретаря Департаменту скарбу Роберта Рубіна, є сильною спільною заявою та обіцянкою негайно діяти у справі поворота вартости доляра.

МИНУЛОГО ВІВТІРКА, 25-ГО КВІТНЯ, у власному мешканні в місцевості Ранчо Міраж у Каліфорнії померла відома американська акторка сцени та фільму Джінджер Роджерс, проживши 83 роки. Впродовж своєї акторської кар'єри вона грала у приблизно 70 фільмах, кількох театральних виставах і телевізії. За свою ролю у фільмі „Кітті Койл" 1940 року здобула нагороду „Оскара" найкращої акторки. Крім того її грацийозність у танках з відомим танцюристом Фредом Астером залишиться на довго у пам'яті багатьох.

АНАЛІТИКИ ТА ПРИКЛОННИКИ Джана Дойча, заступника секретаря Департаменту оборони, твердять, що він, провівши минулих 10 років на цьому становищі, котре вимагало не тільки керівництва Пентагоном, але також і політично правильних рішень, є дуже добрим кандидатом на посаду директора Сі-Ай-Ей. Тому вважають, що його кандидатуру Сенат схвалить без великих клопотів і тоді візьметься до так конечного переоновлення цієї розвідчої американської агенції, котра останнім часом з тих чи інших причин втратила свою силу.

У САН ФРАНСІСКО у вівторок, 25-го квітня, окремим церемоніялом відзначено 50-річчя проєкту статуту Організації Об'єднаних Націй делегатами 50 країн. Святочний апель з внесенням прапорів 50-ох народів місцевими студентами відбувся в залі театру Гер[illegible] [illegible] також колишні президенти [illegible] Картер.

„Я не герой, я просто сказав правду"

Чикаго (А. Гороховський). — Уявіть собі на хвилинку неможливу ситуацію: мої нотатки, які ви зараз читаєте, надруковані в Росії. Неважко уявити собі, що сказали б там з цього приводу, яка була б реакція.

— Якщо, такого ніколи в житті бути не може, це неприпустимо, щоб жидівський рабин був запрошений до греко-католицького храму на зустріч, влаштовану на його честь, — почули би ми у відповідь. І це в державі, яка вихваляється перед цілим світом своїм демократичним поступом, дотриманням прав людини, а найголовніше — свободою совісти.

А втім, те, що нереально сьогодні в Росії та в деяких інших країнах колишнього Совєтського Союзу, є цілком можливим в українській околиці Чикаго. Саме там, в церкві свв. Володимира та Ольги, недавно відбулося прийняття на честь нюйоркського рабина Дейвида Лінколна.

Чим він заслужив таку повагу, за що його українці шанують? Перш ніж відповісти на ці питання, необхідно сказати кілька слів про його життєвий шлях.

Народився майбутній рабин в Англії в 1937 році, в родині адвоката, відзначеного багатьма нагородами королівської фльоти. Ще в молоді роки Дейвид мав можливість пересвідчитися в тому, що його батько виявляє постійне зацікавлення українцями, глибоко вивчає їх історію, співпрацює з групою жидів англійського походження, які співчували справі української незалежности. Під час виборів до польського сейму, які відбулися у 1928 році, галичани об'єднали свої зусилля з жидами в боротьбі за політичні свободи, за краще життя своїх народів.

Рабин Д. Лінколн (справа) отримує нагороду від (зліва) Владики М. Вівчара і д-ра М. Куропаса.
(світлив А. Гороховський)

Аше Лінколн, батько Дейвида, в 1935 році був обраний почесним секретарем Англо-українського товариства. Саме в той час його зусиллями був здійснений переклад і видано англійською мовою монографію „Українське питання", в якій обгрунтовувалась необхідність активізації визвольного руху, спрямованого на створення незалежної української держави.

Дорогою батька, пішов і син. Ще в студентські роки, навчаючись в Лондонському університеті, він прилучився до Англо-українського товариства, брав активну участь у його праці.

Ставши рабином, Д. Лінколн в 1968 році переїхав до Америки. Спочатку служив помічником рабина громади Бет Шалом в Кензас Сіті, пізніше його призначили капеланом Сенату стейту Ілліной. А потім 18 років був рабином однією з чикагських синагог, президентом асамблеї рабинів регіону. Впродовж цього часу втри-

(Закінчення на стор. 4)

Л. ШЕВЧУК В НТШ

Ню Йорк.—Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь гості з Києва, працівника програми „Радіо Україна" Лідії Шевчук на тему „Світова служба 'Радіо Україна' та її значення для української держави". Доповідь відбудеться у суботу, 6-го травня, в будинку НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій по полудні.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР А. КАЦНЕЛЬСОНА

Філядельфія.—Дирекція місцевої Філії УКУ влаштовує авторський вечір українського поета Абрама Кацнельсона, який відбудеться у неділю, 30-го квітня, у приміщенні Філії УКУ, 7911 Вайтвуд ровд в Елкінс Парк, Па. Початок о год. 3:30 по полудні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Фінансова допомога мусить бути оправдана

Чотири роки ціла українська громада, що зорганізована у ряді своїх громадських чи політичних угруповань поза межами України, як і окремі її члени, повністю звернули очі на батьківщину, стараючись допомогти їй усіми можливими способами. Розуміється, на першому місці стоїть фінансова допомога, якої так потребують наші рідні, але і потребують її всі організації, що стараються там у прискореному темпі відродити так довго занедбане і знищене в комуністичному режимі культурне, освітнє і політичне життя. Воно зрозуміле та оправдане, і наші земляки мусять сподіватися нашої допомоги, бож хто її, як не ми, може дати і має до того обов'язок.

Починаючи від 1991 року, поплив потік зелених долярів в Україну, кинений щедрою рукою наших організацій в діяспорі. Скільки це в сумі становило — не знаємо і важко ствердити, бо чомусь ніхто не робить загального обліку, а окремі організації не завжди готові публічно здавати звіт із своїх доброчинних акцій.

Однак в останньому році щораз частіше чуємо завваження, а навіть прохання від наших земляків, щоб обмежитися із беззастережною фінансовою допомогою, яка не має поважного оправдання і поважної цілі, а радше зосередити свою акцію на помочі своїм професійним досвідом, навчанням чи на виміні людей, а не односторонній, часом деморалізуючій, грошовій акції.

Таку іншого роду допомогу, як і уважну та продуману фінансову, повинні були вже раніше взяти до уваги всі ми, що у почутті спільної, свого роду, вини за те, що нам вдалося стільки років жити в добробуті, тоді коли наші рідні терпіли морально і фізично під совєтським гнітом, старалися дати все, що можливе, щоб затерти роки розлуки і різниці у побуті. Бо нема де правди діти, цей сантимент і емоційність перших років використали неодноразово нечесні елементи — як окремі, так і в організаціях чи установах. У висліді багато із відданої нами фінансової допомоги пішло невластивими шляхами, опинилося у приватних кишенях чи просто не використано належно.

Це прикре ствердження не є ніяк критикою чи закидом у сторону наших земляків. Як читаємо в американській пресі, серед американців викрито в останніх часах цілий ряд високопоставлених, багатих осіб, які використовували різні філантропічні акції для власної користи, обкрадаючи посередньо тих бідних, для яких гроші були призначені. Ось хоча б Вілліям Арамоні, президент відомої допомогової організації „Юнайтед Вей оф Амеріка", що впродовж 22 років був у її проводі — тепер стоїть перед оскарженням, що вжив із тих грошей 600,000 дол. для власної приємности — для подорожей, романсів та газардових ігор. Незабаром після цього довідалися ми з преси, що дружина відомого у Брукліні політика Ніна Столаж в подібний спосіб використала тисячі долярів, які вона збирала на добродійні цілі.

Виявляється, що чесність окремих осіб не завжди є прикметою навіть серед дуже відомих і впливових у політичному житті людей. Ці та подібні випадки в американській спільноті вчать нас не лише, як треба бути обережним, кому довіряємо у доброчинності, але довідуємося, що здорово думаючі американські філантропи вміють контролювати даровані на певні цілі гроші та коли їх не використано належно — вимагати реакції. З таким випадком зустрівся відомий престижевий університет Єйл, коли американський філантроп Лі Басс зажадав звороту свого княжого подарунку в сумі 20 міл. дол., який він призначив університетові на точно означену ціль, а вона не була виконана своєчасно.

Цих кілька прикладів, які ми тут навели, можуть послужити тепер у більш скромному виді в нашій спільноті.

Допомагати треба і це наш обов'язок, але рівночасно нашим обов'язком повинна бути вимога точного розрахунку із громадських грошей і точного виказання на що і як їх зужито та чи ціль була оправдана і дала належний та сподіваний вислід.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Осип Труш

ПЕРШІ КРОКИ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Указом Президента України з 25-го серпня 1994 року і ухвалою Верховної Ради зроблено перший крок у напрямі реорганізації Збройних Сил України із совєтського стилю на демократичний зразок, який відповідав би вимогам демократичної держави, як це практикують демократичні країни Заходу. Одночасно можна було передбачити, що ця зміна у структурі армії, яку Україна одержала після розвалу СССР, не буде безболісною у майбутній співпраці між цивільним міністром оборони і генералітетом Збройних Сил. Тут можна ствердити, що указ так і залишився указом на папері, бо між міністром оборони Валерієм Шмаровим і начальником Генерального штабу генерал-полковником Анатолієм Лопатою ніяких узгіднень і розподілу функцій не було. І, мабуть, не буде ще якийсь час, беручи до уваги психологічні аспекти і традиції совєтської дійсности, яка ще далі домінує в армії. Однак перші кроки зроблено в напрямі демократизації, де міністер оборони був би речником між армією, парляментом, урядом і суспільством та мав би займатися політично-стратегічними обов'язками оборонної політики, співпрацею з іншими державами і фінансуванням армії, коли начальник генерального штабу має виключне завдання займатися організацією бойового вишколу військ, військово-стратегічним плянуванням і військовими реформами.

Клопіт з цією потрібною переорганізацією Збройних Сил України полягає в тому, що Верховна Рада не зорганізувала належного апарату помічників, які без втручання зі сторони працівників генерального штабу могли б розробляти пляни для керівників держави, а особливо Президента, проєкти рішень військово-політичного характеру. Відсутність такого апарату не допоможе зреформувати Збройні Сили, бо є всі ознаки, що армія сама себе не буде реформувати. Тому є побажаним реалізувати і ввести в дію це рішення, яке президентський указ і ухвали ВР заплянували.

Очевидно, що суперечності не вдасться зліквідувати в короткому часі. Тут перш усього є потрібні нові концепції оборонної політики України, які зобов'язані оформити ВР і Уряд, щоби процес реформи Збройних Сил України приспішити і створити підстави для чіткої стратегії оборони країни й демократизацію військової структури.

Безумовно, що такі реформи потрібні не тільки Україні, але це зближення є важливою потребою до устрою Заходу. Україна є в такій орбіті географічно-політичного порядку, як це у своїх студіях майбутньої стратегії підтверджує ген. Костянтин Морозов, що вона лежить у сфері дії НАТО і до цього Україна зобов'язана стреміти. Він далі твердить, що вже тепер потрібне плянування стандартизації військової технології, як це вже зробила Польща й Угорщина. У цій площині Україна, не входячи в систему СНД, а тільки в ролі спостерігача, дає нагоду інтеґрувати себе в европейську систему.

Повертаючися до контролі суспільства над Збройними Силами, як це практикується на Заході, потрібно зрозуміти ціль такої контролі в контексті можливого створення нової політичної сили армією, чи прямо товариство генералів з нездоровими наслідками для держави. Цивільна контроля армії має на меті запобігти такій ситуації, якої ми є наявними свідками у більшості держав Південної Америки й у деяких державах Африки і Азії, де мілітарні хунти роблять перевороти, щоб задовольнити свої особисті амбіції, однак ці перевороти не приносять даному народові користи, а навпаки постійне економічне зубожіння і дестабілізацію державного правопорядку. І тому указ Президента і ухвалу ВР треба привітати, як нову візію і стимул до майбутнього закріплення демократичного устрою України. Тим Україна зробила першик крок на правильний шлях, як перша країна серед держав СНД. Хочеться вірити, що сьогоднішні протиріччя між міністром і генеральним штабом мають характер переходової стадії, а ці перші спроби дадуть стимул до позитивної розв'язки цього важливого питання.

Беручи до уваги, що Україна почала процес і зробила перший крок у сторону демократизації і належної контролі суспільства над своїми Збройними Силами, це треба вважати знаменним фактором у майбутньому формуванні принципу домінуючої ролі цивільного управління над армією, яке покінчить з чужою нам російською структурою і наблизить нас до західнього світу, бо там є наша майбутність і наше місце.

Юрій Р. Рибак

ЗЕРНО СТАЄ ПРОБЛЕМОЮ КИТАЮ

Віддавна особливою пошаною втішалося у Китаї зерно. Воно мало не лише традиційне церемоніяльне значення. Воно практично своїм господарським потенціялом впливало на формування соціо-економічної структури країни. За часів основника китайського хліборобства імператора Шен-Нунґа (2737-2705 до Христа) висівали в урочистій церемонії кожного року п'ять головних рослин: просо, пшеницю, риж, сою і ячмінь. Це перейшло у традиційну участь кожного майбутнього імператора. Тут слід зазначити, що тепер Китай — на відміну від ЗСА — до „зерна" зараховує ще сою і картоплю.

Китай з населенням понад один більйон, у якому проживає 55 етнічних меншин, має в чотири рази більше населення, ніж ЗСА, а територію тільки дещо більшу. Але сама величина території ще не вирішує про її хліборобське багатство. Китай з однією п'ятою населення світу має тільки одну п'ятнадцяту світової урожайної землі. У висліді 90 відс. його населення живе на одній третій частині країни, бо решта не підходить під культуру рослин. Тому що продукція зерна залежить від величини площі, а не від кількости населення, китайці звикли говорити: „У нас багато людей, а мало землі".

5,000 років існує китайське сільське господарство, аж раптом прийшло до загальної модернізації. Китай під тиском зростання населення старається стати індустріяльним велетнем і конкурентом на могутньому ринку споживачів. Він тепер потребує більше ком'ютерів та електростанцій, а при тому загострює свій смак на більше... зерна. Чому ж це так? Тому що зерна власної продукції меншає. На місці врожайних піль виростають промислові будови, а колишні селяни стали фабричними робітниками і харчуються імпортованим зерном. Імпорт — це найлегший спосіб годувати голодних, коли їх стає щораз більше, а орної землі — щораз менше. Це добре відомо урядові і щоб втримати свою незалежність, він старається запевнити самовистачальність харчування. Є навіть намагання до реколективізації деякої фармерської землі, мовляв, „нова реформа обіцює життєву силу для модерного хліборобства". Це теоретично оправдується тим, що фармери працюють тільки на одній п'ятій частині акра. Це не є економіка, в якій маштаб виробництва зростає... Але чи реколективізація стримає втрату врожайної землі на індустріяльні цілі, які не є неґативним економічним явищем, бо використовують робочу силу людини у продуктивний спосіб, а до того багаті мінеральні і природні ресурси?

Втрата родючої землі по-своєму викликає спіральний вплив. Адже краще харчування стало конечністю, бо воловина, свинина і курятина, колись розкіш, стали повсякденними стравами на родинному столі. Ось цікавою є минулорічна статистика ресторанів МекДоналда у Пекіні — столиці Китаю, де „гамбурґери" збільшили на 150 відс. запотребування міста на воловину, а попит у цілому краю зріс на 40 відс. І тут суть справи, адже коли споживання м'яса збільшується, то рівночасно і попит на зерно зростає, бо щоби одержати один фунт м'яса, тварина мусить з'їсти чотири фунти зерна!

Час й ідеї змінюються швидше, ніж хтось очікує... Пригадаймо собі, що китайська ринкова реформа зачалася саме від фарм. Тепер же пріоритет по стороні індустрії. В останніх десятьох роках постало 250 нових міст, фабрики зайняли місце фармерської землі, а фармери стали індустрійними робітниками. Вони заробляють краще, однак за миску рижу доводиться платити навіть більше, ніж у ЗСА. Отож високі ціни на місцеве зерно стало фактором, що підсилює інфляцію, яку покищо уряд не стримав новою реформою цін. У той же час 30 міст випустили зернові купони, які дозволяють споживачам купувати зерно по державно субсидованих цінах. Це зроблено пляново, бо, мовляв, „якщо б люди не наситились досхочу, тоді це могло б вплинути на успіх реформи і загальний розвиток економіки".

Візьмім до уваги, що коли приходить час і село замість продавати зерно купує його, тоді економічна ситуація хліборобського Китаю набирає характеру нестійкости. Та є люди, які себе потішають і заспокоюють тим, що „Америка має багато зерна. А коли вона купить сталь від китайців, то вони куплять американське зерно. У висліді обі країни збагатіють".

І тут аж напрошується питання: а що буде, коли Америка не схоче сталі, бо має свою?.. Врожай зерна залежить від химер природи і могло б статись і так, що прерії Америки, кампос Арґентини і пшеничний пояс Австралії не зможуть доставляти зерна. І що ж тоді?.. Тоді, мабуть, доведеться Китаєві заорювати фабрики і вертатися до свого хліборобства з тисячолітнім досвідом!

А що ніщо на світі не є вічне, про це ми самі наочно переконуємось на прикладі „економічних чудес" Східньої Азії. Ось у Тайвані, Японії і Південній Кореї під впливом захоплення самовистачальністю харчу, населення зросло, села стали містечками, містечка містами, а індустрія витиснула хліборобство — шпихлір народу.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЛИСТ ДО ПРЕЗИДЕНТА ЗСА Б. КЛІНТОНА

Билл Клінтон
Президент ЗСА
Білий Дім, Вашінґтон 20500

Вельмишановний Пане Президенте!

Ми тішимося, що Ви плянуєте відвідати Київ 10-го травня цього року для відзначення 50-ої річниці Дня Перемоги. Україна зазнала великих втрат у тій велетенській боротьбі — у Другій світовій війні, бож одна третина воїнів Червоної армії була з України. Крім того більшість боїв відбувалася на українській землі і це стало причиною катастрофічних втрат життя і майна цивільного населення.

Але найбільш трагічним аспектом участи України у Другій світовій війні є те, що ця участь була не з волі України. Україна не була незалежною державою і не могла вирішувати питання про свою участь чи неучасть у війні, або вибирати сторону, по якій боротися; Україна була невільною учасницею і стала жертвою, опинившись у кліщах між двома гігантськими противниками — Сталіном і Гітлером — і у висліді жахливо потерпіла і від німецької, і від російської сторони.

Тому ми почуваємося до прикрого обов'язку висловити Вам наше розчарування Вашим рішенням поїхати у Москву якраз тепер, бо, спираючись на історичні факти і на наслідки Другої світової війни, ми можемо вважати відповідальними і винними у жахливих терпіннях України і в її знищенні, разом з іншими країнами, нікого іншого, а якраз лише тодішню Німеччину і Росію. Сталінський альянс з Гітлером — пакт Молотова—Ріббентропа у 1939 році, що дало початок Другій світовій війні, і брутальна війна Росії проти Чечні у 1994-95 році, і все те, що відбувалося між тими межовими подіями, свідчить про невідповідність зустрічі Президента ЗСА з президентом Росії у Москві для відзначення Дня Перемоги. Коли ми пригадуємо події страшної історичної доби Другої світової війни і те, що тепер діється в Росії, то Москві не належить навіть останнє місце на листі тих місць, які можна б взяти до уваги для святкування перемоги у війні, головним спричинником якої була сталінська Росія.

Просимо взяти до уваги такі факти:

— Пакт Молотова—Ріббентропа 1939 року був жахливим партнерством Сталіна з Гітлером, що помогло і уможливило Гітлерові завоювати велику частину Европи;

— Від кінця Другої світової війни ставлення Совєтського Союзу до З'єднаних Стейтів Америки — свого колишнього союзника — було войовничим і аґресивним, і це довело до „холодної війни", створило „залізну завісу" і берлінський мур, разом з ворожою поставою в Кореї, В'єтнамі, на Кубі, в Центральній Америці, Анґолі, Афганістані і т.д.

— Совєтський Союз повів зрадницьку пропаґанду і кампанію дезінфомації проти З'єднаних Стейтів Америки, сподіючись, що це допоможе йому опанувати світ;

— Щодо людських прав своїх власних громадян і громадян інших совєтських республік і сателітів, то Совєтська Росія розбудувала і поширила ҐУЛаґ. Щоб втримати повний контроль на своїми підданими, Совєтська імперія повела злісну війну проти всіх дисидентів і інакодумаючих, і цілком свідомо і злобно ізолювала своє населення від зовнішніх впливів;

— У Чечні, одному з невеликих своїх реґіонів, Росія почала війну проти своїх власних громадян, під час якої вже згинуло 25,000 людей;

— Тепер Росія намагається диктувати умови і межі для НАТО, щоб у цей спосіб завоювати свою гегемонію над колись поневоленими нею республіками і сателітами;

— Росія підтримує поширення нуклеарного озброєння в Ірані під приводом постачання енергії країні, яка вже має надмір недорогого пального;

— Після розпаду Совєтського Союзу Росія продовжує свою аґресивну поставу супроти колишніх республік, які стали самостійними від 1991 року; ними є Чечня, балтійські країни, Грузія, Вірменія, Азербайджан, Молдова і Туркменістан; до цього доходять також кримське питання в Україні й інші „гарячі точки". Росія своєю пропаґандою і мілітарним тиском намагається підірвати економіку східньоевропейських країн і дестабілізувати їх уряди, які борються за своє існування. І все те для того, щоб відвоювати статус імперії.

Божена Ольшанівська,
голова АОЛПУ

Василь Ленцик

„БОГ Є І БУДЕ ВСЕ І ВСЮДИ"

Ці слова св. п. Патріярха Йосифа, які він писав із заслання в 1947 році до своїх вірних, варто пригадати всім українцям з нагоди відзначення тої сумної події, коли большевицька окупаційна влада 11-го квітня 1945 року виарештувала цілу нашу ієрархію в Західній Україні. У своїх імперських плянах, щоб якнайскорше зробити один совєтський народ, Москві на перешкоді стояла Українська Греко-Католицька Церква, яка століттями була твердинею національного духу західньої вітки українського народу. Володарі Кремля зі своїм людожерним Сталіном не хотіли знати тієї святої правди, що Бог є і буде все і всюди, і що Господь у свій час положить кінець тому царству сатани, як його не раз називав Архиєпископ Бучко. Нам тяжко збагнути Божі пляни. Нам тяжко зрозуміти, чому стільки треба було віддати жертв найкращих синів і дочок українського народу, щоб дочекатися тієї хвилини, коли прийде за ті жертви нагорода.

На наших очах та винагорода прийшла. Ми, наше покоління, дочекалися, що прийшла, як дар неба і свобода для цілого народу у формі незалежної держави і свободи для християнської Церкви в Україні і то Православної, яка була переслідувана і нищена від самих початків існування безбожного режиму, і Греко-Католицької від 1945 року.

Повну жертву принесла Православна Церква зі своїм світлим Митрополитом Василем Липківським, а Українська Католицька Церква з її цілою ієрархією у проводі з Митрополитом Йосифом Сліпим. Правда, Митрополитові Йосифові Боже Провидіння дало силу перетерпіти 18 років страшної каторги, щоб на волі своєю працею приспішити час волі для Церкви і народу. Сьогодні, коли можемо радіти і своєю незалежною державою і вільною Церквою, треба нам згадати тих усіх мучеників й ісповідників, які стали жертвою на тому шляху до свободи. Згадаймо, отже, Єпископа-старця Григорія Хомишина — Епарха Станиславова, Владику Йосафата Коциловського — Епарха Перемишля, Єпископа-помічника Львова Никиту Будку, Єпископа-помічника Перемишля Григорія Лакоту, апостольського візитатора на Німеччину Петра Вергуна, Єпископа Пряшева Павла Гойдича, Єпископа Мукачева Теодора Ромжу (якого отруїли), Олександра Хіру — генерального вікарія Мукачева, який помер в Казахстані, Йосафата Федорика, ЧСВВ, Єпископа катакомбної Церкви. Згадаймо ісповідників віри, які відбули каторгу на Сибірі і вимучені каторгою померли звільнені з каторги, це Владика Іван Лятишевський — Єпископ-помічник Станиславова, Владика Николай Чарнецький — апостольський візитатор Волині, Підляшшя і Полісся, Владика Василь Гопко — Єпископ-помічник Пряшева, Архиєпископ Василь Величковський, звільнений, помер в Канаді. Смертю мучеників помер Архимандрит Студитів Климентій Шептицький, Протоігумен Чину Святого Василія Великого Віталій Градюк, Президент Карпатської України о. Августин Волошин, замордований в тюрмі у Львові канцлер Львівської Архиепархії Микола Ґалянт та багато священиків світських і монаших чинів. Всі вони впали жертвою за Христа і свій народ. За духовними на муки за свою віру в Христа йшли сотні тисяч вірних Української Католицької Церкви, які померли на далеких просторах Сибіру, або, знищені каторгою, передчасно померли.

У своїй проповіді з нагоди 30-ліття вступлення на митрополичий престол Митрополит Йосиф у храмі св. Софії 2-го листопада 1974 року сказав: „За тих 30 літ митрополитування на засланнях і в каторзі та й отут вдалося осягнути те, щоб усвідомити наші поселення, а тих, що в Україні, підтримати на дусі. Не зважаючи на все, стільки тисяч пішло на заслання і не піддалося, щоб втримати те, що є" („Благовісник", рік X, кн. 1-4, стор. 99).

В часі заслання та поновних засудів Митрополит Йосиф гідно, по-геройськи тримався, сміло обороняв права своєї Церкви і без огляду на тортурування старався підтримувати на дусі своїх вірних на засланні та в Україні своїми посланнями. В 1954 році пише ось таке зворушливе послання: „Дрож проймає тіло і дух в'яне, коли приходиться згадати непоборимі труднощі, тисячі миль далекої дороги, студінь і підбігунові морози. Як пробитися крізь ці снігові, вюги і заметілі. Але серце, повне любови, не знає меж і стримку і несеться бодай думкою понад вічні мерзлоти, тундри і тайґи, пустирі і праліси, щоб донести Вам благовість Христового Рождества, звернути Вашу увагу на належне проведення свят, відірвати Вас бодай на хвилину від буденних занять і клопотів і піднести з горя Вашу душу. Щоб це свято радість радостей не проминуло для Вас безслідно, але щоб принесло втіху, мир і щастя та додало сил до нових подвигів і жертв".

Тих послань було більше і за них треба було Патріярхові терпіти, бо за кожне перелапання послання приходила від жорстоких наставників нова кара.

Патріярх Йосиф при різних нагодах згадував ті тяжкі часи, які йому та цілому народові довелося перебути-перетерпіти. Ось ці вагомі слова, які Блаженніший сказав при нагоді вшанування його з нагоди 35-ліття архиєрейства і митрополитування: „Треба згадати, — говорив Блаженніший, — тих усіх, що пострадали і вдома мусіли критися, а потім каратися по ляґрах і тюрмах. А скільки погинуло!"

Порівнюючи інші народи, які часом скорше піддавалися пресії, а „Україна, — казав Блаженніший, — які гори трупів вона положила, а на відреклася! І ми мусимо вдержати лінію єдности Церкви, бо за неї ще раз і ще раз варта життя положити" („Благовісник", рік X, кн. 1-4, стор. 131).

Про мартирологію Української Католицької Церкви вже дещо написано, але тепер, коли стали доступними архіви горезвісного КҐБ, багато точніше можна буде описати ті страшні часи. Блаженніший Патріярх Йосиф при різних нагодах згадував про ті страшні часи, а найважніше він пригадував своєму народові взаємну любов, терпимість та передовсім пригадував, що фундаментом життя Церкви та народу є єдність. У згаданому слові з нагоди 35-ліття митрополитування Блаженніший сказав: „Єдність Церкви мусить бути!" Блаженніший у своєму історичному Завіщанні згадує ті часи, коли його життя в Мордовії наближалося до кінця, але Боже Провидіння мало ще для нього велике завдання, яке він мав виконати після звільнення з каторги.

Вже за життя ми всі бачили, як Боже Провидіння провадило свого вибранця в праці для Церкви і народу. Об'їхавши два рази цілу земську кулю, де живуть українці в діяспорі, всюди він, як представник нашої Церкви і народу, інформував чужий світ про нас. Його приймали не тільки високі духовники Католицької Церкви, але також голови держав, губернатори, всіх він інформував про тяжку долю нашої Церкви і народу. Це без сумніву велика заслуга Блаженнішого Патріярха Йосифа на шляху до визнання України як назалежної держави. Тому дуже слушно сказав о. прелат д-р Іван Хома з нагоди одного ювілею такі слова: „Від років

(Закінчення на стор. 3)

Літературний конкурс ім. О. Тарнавського

Об'єднання Письменників „Слово", в порозумінні з мґр Мартою Тарнавською, проголошує конкурс на прозовий літаратурний твір, писаний української мовою. Тема довільна.

Участь можуть брати тільки ті, літературні твори яких досі не були ніде публіковані. Запрошуємо до конкурсу авторів з України та діяспори. Вік не обмежений.

Манускрипти слід надсилати на адресу: „Слова", 29 Halford Ave., Totonto, Ont. M6S 4G1, Canada до 1-го червня 1996 року.

Головою жюрі є проф. Данило Струк з Канади, членами д-р Лариса Онишкевич із ЗСА та проф. Марко Павлишин з Австралії.

Грошову нагороду, призначену на конкурс за найкращі твори в сумі 1,500 дол. розділиться відповідно до скількости і якости праць.

Помер М. Коженьовський

У четвер, 20-го квітня ц.р., у Філядельфії помер Маріян Коженьовський, відомий спортовий діяч.

Народився він 1917 року в Кракові, середню освіту здобув у Тарнобжеґу. Від 1939 до 1944 року проживав у Ярославі, де одружився в 1942 році з Іреною Теребенець. Із хвилею еміґрації виїхав з дружиною з рідного краю, через Чехо-Словаччину, Німеччину і Італію. В 1952 році подружжя приїхало до Філядельфії, де дали освіту своїм трьом дітям — Оксані, Володимирові і Дарії. Від початку свого перебування у Філяделфії М. Коженьовський був діяльним членом УСО „Тризуб". В 1960-их роках був одним з менаджерів професійної дружини копаного м'яча, що здобула чотирикратне мистецтво Америки в роках 1960—1965. Згодом був членом Управу УСО „Трузуб", до кінця свого життя.

Членство УСО „Тризуб" втратило з його відходом у вічність відомого спортового діяча.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хворіб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

3-ій ВІДДІЛ ООЛ в Пассейку, Н. Дж.
запрошує всіх на
ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ
в суботу 13-го травня 1995 р., год. 9:00 веч.
в Українській Централі,
240 Hope Avenue, Passaic, N.J.
Оркестра **„НОВЕ ПОКОЛІННЯ"**
з Канади!
Столики резервувати:
(201) 772-3344

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
запрошує громадянство
на ДОПОВІДЬ
яку виголосить
д-р ГАЛИНА САВИЧЕНКО
науковий співробітник Інституту Літератури ім. Т. Шевченка при Академії Наук України
Тема доповіді:
„СОНЯШНА МАШИНА" ВИННИЧЕНКА — АНТИУТОПІЯ XX СТОЛІТТЯ
Доповідь відбудеться в
неділю 7-го травня 1995 року о год. 2-ій по пол.
в будинку Академії:
206 W. 100th Street New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

ПОВІДОМЛЕННЯ

Журнал ч. 10 поширеного засідання Священного Синоду Української Православної Церкви Київського патріярхату 11-го квітня 1995 року під головуванням Святішого Патріярха Київського і всієї Руси-України Володимира.

Слухали: Повідомлення Святішого Патріярха Володимира про акт евхаристичного єднання Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі з Вселенським Константинопільським Патріярхом Вартоломеєм І і ієрархією Константинопільського Патріярхату, який відбувся 12-го березня 1995 року в Неділю торжества Православія в Константинополі (Стамбулі) в соборі св. Юрія Переможця.

Постановили:

1. Висловити радість з приводу евхаристичного єднання Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі з Вселенським Консантинопільським Патріярхом.

2. Висловити задоволення рішенню собору єпископів Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, що це евхаристичне єднання є єднанням нашої Церкви в незалежній Україні і забезпечить зміцнення Київського престолу, як духовного осередку Церкви-Матері всіх православних українців не тільки в Україні, але також за її устійненими і визнаними кордонами.

3. Поділяємо надію і запевнення ієрархії Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, що вони будуть ефективно впливати на життя Церкви-Матері в Україні і допомагати їй в стабілізації і визнанні світовим православ'ям.

4. З вдячністю прийняти запевнення Собору Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, що „Вселенський Консантинопільський Престол готовий стати активним у справах, які заторкають єдність Церкви в Україні, працюючи для здійснення цього бажання з Українською Православною Церквою в ЗСА і діяспорі".

5. Закликаємо духовенство та мирян Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі підтримувати свою ієрархію, а також до плідної співпраці з Українською Православною Церквою Київського Патріярхату.

6. Запросити делеґацію Української Православної Церкви в ЗСА і діяспорі відвідати Київ у зручний для неї час.

Патріярх Київської і всієї Руси-України	†**Володимир**
Заступник Патріярха Київської і всієї Руси-України, Митрополит Київський	†**Філарет**
Митрополит Галицький, керуючий Івано-Франківською Епархією	† **Андрій**
Митрополит Чернівецький і Буковинський	† **Даниїл**
Архиєпископ Львівський і Сокальський	† **Андрій**
Архиєпископ Тернопільський і Кременецький	† **Яків**
Єпископ Переяславський	† **Нестор**
Єпископ Житомирський і Овруцький	† **Серафим**
Єпископ Миколаївський і Херсонський	† **Володимир**
Єпископ Вишгородський	† **Даниїл**
Єпископ Дніпропетровський і Запорізький	† **Адріян**
Єпископ Нікопольський	† **Із'яслав**
Єпископ Дрогобицький і Самбірський	† **Феодосій**
Єпископ Чернигівський і Сумський	† **Варлаам**
Єпископ Білгородський і Обоянський	† **Варсонофій**
Єпископ Білоцерківський	† **Олександер**

(Копію цього документу прислав до редакції „Свободи" Михайло Герець).

„Бог є і буде..."

(Закінчення зі стор. 2)

кількалітньої української державности в 1920-их роках ми не бачили таких історичних картин, коли амбасадори різних країн, починаючи від Японії і Австралії на Далекому Сході, через Персію, Туреччину, Ливан на Близькому Сході, наші европейські країни, а кінчаючи країнами нового світу, Канадою і Арґентиною, представники кількадесят держав у перших днях своєї дипломатичної праці при Ап. Престолі прохають Ваше Блаженство їх прийняти і опісля вдержують приязний зв'язок упродовж свого побуту в Римі" („Благовісник", рік X, кн. 1-4, стор. 125).

Згадуючи ту сумну подію з перед 50-ти років, коли ворог Христа хотів знищити нашу Церкву, як твердиню національної ідентичности в Західній Україні, треба нам взяти собі до серця ті важливі слова, які Патріярх, як свідок Христа ради, залишив для нас усіх без огляду на віровизнання. „Найближчі нам по вірі і крові є наші православні брати, — заповітував Блаженніший. — Нас єднає традиція рідного християнства, спільні церковні і народні звичаї, спільна двотисячолітня культура! Нас єднає спільне змагання за самобутність рідної Церкви, за її повноту, якої видимим знаком буде єдиний Патріярхат Української Церкви. Всі ми, католики і православні, боремося за востання нашої Церкви і за її духовну силу в Україні і в країнах поселення наших вірних. І всі ми несемо важкий Господній хрест, ісповідуючи Христа". Нехай ці слова Ісповідника віри будуть нашим дороговказом тепер, коли у своїй державі можемо вільно ісповідувати Христа.

Проф. М. Пап доповідав у Кензаському університеті

У четвер, 16-го березня ц. р., проф. Джан Керролл університету Михайло Пап загостив до Кензаського університету в Лоренс з доповіддю „Розпад совєтської імперії та відродження України". Доповідь була спонзорована Меморіяльним Фондом ім. Марії Палій, заснованим при Кензаському університеті в Лоренс з метою поширення знання про Україну, відділом історії, Центром російських і східньоевропейських студій та Торговельним підприємством і промисловою радою освітньої установи ЗСА. На доповідь прибули професори і студенти, а також група українців з Кензас Ситі.

Доповідь-лекцію відкрив проф. Норман Совл і представив промовця, як визначного педагога, науковця, автора праць і статтей з національної політики і актуальних політичних проблем СССР та засновника і директора Інституту для студій СССР і Східньої Европи в Джон Керролл університеті в Клівленді.

В головній частині своєї змістовної доповіді промовець вказав, що Україна, після її поневолення Росією в другій половині XVIII століття, відновила свою незалежність в 1917 році, але большевицька Росія, з огляду на природні багатства України та її стратегічне положення, намагалася силою опанувати Україну. Після майже чотирьох років жорстокої війни Україна була окупована большевицькою Росією, а на початку 1923 року стала республікою Совєтського Союзу. Після окупації України її національне життя було пригноблене.

Щоб зберегти волю України, значне число свідомих українців вступили в Комуністичну партію. Вони обстоювали принцип політичної незалежности України у співпраці з совєтською Росією на рівних правах. На жаль, їхня спроба не мала успіху. Москва оскаржила їх в українському націоналізмі. Опісля багато з них були заарештовані і заслані в Сибір. Згодом сильний спротив в Україні проти русифікаційної політики мав успіх. Консеквентно політика русифукації була замінена українізацією, яка мала поважний успіх під проводом комуністів, як Олександер Шумський, Микола Хвильовий, а особливо Микола Скрипник.

Перший період українізації тривав від 1923 до 1925 року; це був процес боротьби двох культур. Другий період тривав від 1925 до 1928; це був період високого розвитку українізації. Третій період тривав від 1928 до 1932 року; це був період занепаду українізації. Провід України вложив багато труду в українізацію. Ціллю її було перетворити Україну на рівноправну державу в Совєтському Союзі. Вони вірили, що співжиття Совєтської Росії з Совєтською Україною буде зразком для магбутніх потенціяльних соціялістичних держав у світовій совєтській державі.

В час українізації в усіх державних установах була введена українська мова. Також шкільна система, преса і театри були українізовані. Для поширення українізації було збільшене число шкіл, а для успішної праці в школах уряд запрошував українських науковців із-за кордону. Згодом збільшили публікації книжок, журналів і часописів в українській мові.

Зміцнення України за допомогою українізації не було в інтересі Москви. Коли Сталін знищив своїх противників у совєтській Росії, він звернувся проти України. На початку 1933 року Москва зупинила українізацію і замінила її політикою русифікації. Найперше розпочала ліквідувати українські культурні і освітні інституції. Майже всі діячі, зв'язані з тими інституціями, були заарештовані і заслані на Сибір, а деякі, як Микола Хвильовий і Микола Скрипник, відобрали собі життя. Але найтяжчий удар упав на українське селянство у формі колективізації і штучно зорганізованого голоду в 1932–33 роках. Московські аґенти відібрали від селян запаси збіжжя, включно з насінням, яке совєтський уряд продав на світовому ринку. Консеквентно це спричинило великий голод, від якого загинуло біля десять мільйонів українських селян. Щоб втаїти загибель селян, московський уряд заселював Україну росіянами і таким чином русифікував її. Серед протестуючих проти політики убивства невинних людей була жінка Сталіна. Сталін не толерував протесту проти своєї убивчої політики і тому він убив свою жінку.

Ленін твердив, що народ сам не прийме комуністичної системи. Він уважав, що це можна буде осягнути за допомогою едукації населення. Всупереч сподіванням совєтської влади едукація народу творила умовини для упадку комуністичної системи. Комуністична ідеологія, її диктатура, економія та колоніяльний гніт народу спричинював постійну кризу в Совєтському Союзі, яка врешті довела до розпаду імперії зла.

Хоч Ґорбачов старався рятувати комуністичну систему за допомогою злагіднення цієї системи, але його співробітники зрадили, що остаточно спричинило розвал Совєтського Союзу. Консеквентно совєтські республіки, включно з Україною, проголосили свою державну незалежність. В Україні Верховна Рада під проводом Леоніда Кравчука майже одноголосно проголосила 24-го серпня 1991 року відродження української соборної держави, а згодом весь народ в референдумі 1-го грудня підтвердив цей акт понад 90 відсотками голосів. Проголошення самостійности совєтських республік, а головно України, була кінцем совєтської імперії.

Труднощі в сучасній Україні є вислідом багаторічного поневолення українського народу, яке залишило велику духовну і матеріяльну руїну, яку тепер не легко перебороти. Рівнож державна структура складається з колишніх комуністів, які протидіють демократичним реформам в Україні, щоб відновити комуністичну систему і знову загнати Україну і її народ в московське ярмо. Всеж промовець, завдяки своїм враженням з подорожей в Україну, є оптимістом про майбутнє України. Він вірить, що коли народ призвичаїться до волі, то буде її шанувати і боронити. Рівнож він вірить, що західній світ буде підтримувати самостійність України.

Завдяки змістовній доповіді проф. Папа і більшому знанню та зацікавленню Україною в теперішній час, були численні запити і коментарі. На всі ці питання він давав докладні відповіді зі знанням справи.

Михайло Палій

Повідомлення Наукової Ради при СКУ

Відомий автор-публіцист і провідний діяч українського націоналістичного руху д-р Зиновій Книш приходить поволі до здоров'я в Домі Опіки свв. Петра і Павла в Торонто після тяжкого випадку. Прихильники і шанувальники його творчости можуть слати картки на слідуючу адресу: Dr. Zynowy Knysh, Apt. 530-221 Milner Ave., St. Peter and Paul Residence, Scarboro, Ont. M1S 4P4 Canada.

Теніс під час Спортового Джемборі

В днях 27—29-го травня ц.р. на „Тризубівці" в Горшамі, Па., відбудеться надзвичайна спортова імпреза. Реґіональний Український Олімпійський Комітет у Філядельфії влаштовує Передолімпійське Спротове Джемборі, головним завданням якою є здобуття фондів для українських змагунів на Олімпіяді в Атланті 1996 року. Джемборі також дасть змогу українським спротовцям на терені Америки зустрітися і змагатися проти себе на спортових площах.

Змагання будуть проходити в п'ятьох видах спорту: футбол, відбиванка, плавання, ґолф і теніс.

Тенісовий турнір відбудеться в чотирьох групах жінок і мужчин. Будуть дві групи юнаків і юначок 14 років і нижче 18 років і нижче, відкрита група жінок і чоловіків, і групи сеньйорів понад 40 років життя. Турнір буде розіграний елімінаційною системою і групою з одним матчем програним.

Реченець зголошення на тенісовий турнір — понеділок, 8-го травня. Зголошення приймає Юрій Савчак: George M. Sawchak, 7828 Frontenac St., Philadelphia, Pa. 19111; tel.: (215) 745-9637.

В зголошенні, крім прізвища і адреси, слід подати телефони до хати і до праці та групу, в якій бажаєте змагатися. Оплата за турнір 20 дол. Чеки треба виписувати на Ukrainian Olympic Fund і цю суму можете відтягнути від федерального податку.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в п'ятницю 21-го квітня 1995 р. відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО МЕДВІДЬ

народжений 19-го листопада 1903 р. у селі Лисятичі коло Стрия.

Залишені у глибокому смутку:

дружина	**— МАРІЯ**
внук	**— ЮРІЙ БОГАЦЬКИЙ з дружиною СОНЕЮ**
внучка	**— МАРУСЯ БОГАЦЬКА**
правнуки	**— АНДРІЙ і НАТАЛКА**
братанок	**— НИКОЛА**

ближча і дальша родина в Україні.

ПОХОРОН відбувся 24-го квітня в українській католицькій церкві Богоявлення Господнього у Ст. Пітерсбурґ, Фла.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що 24-го квітня в Рочестері, Н. Й. відійшов від нас, по короткій недузі, на 46-му році життя наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ і ВНУК

бл. п.

ІГОР М. ЄЙНА

ПАНАХИДА в четвер 27-го квітня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Paul W. Harris.

ПОХОРОННІ відправи в п'ятницю 28-го квітня о год. 10-ій рано в українській католицькій церкві св. Йосафата.

В глибокому смутку:

дружина	**— МАРІЙКА (ЛЮБА)**
дочка	**— ТАСЯ**
син	**— ДЖЕЙСОН**
родичі	**— МИКОЛА і АННА**
брати	**— ОРЕСТ з дружиною ЛИН і синами МИХАЙЛОМ І МАТЕЙКОМ**
сестра	**— МАРУСЯ з чоловіком ДАНОМ ПІКЕНС**
баба	**— ОЛЕНА ХАРАМБУРА**
дідо	**— МИХАЙЛО ЄЙНА**

родина в ЗСА, Канаді й Україні.

СЕРЕДОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ ділиться сумною вісткою з членами й українським громадянством, що у вівторок 25-го квітня 1995 р. у Філядельфії, на 92-му році життя перенісся у Божу вічність

бл. п. проф.

ЛЕВ ШАНКОВСЬКИЙ

голова Підготовчої Комісії і член основник Української Головної Визвольної Ради в Україні 1944 р., провідний й активний учасник українського резистансу проти гітлерівської Німеччини і більшовиків, учасник Української Галицької Армії й Армії УНР, дослідник-історик, публіцист і громадсько-політичний діяч.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок 2-го травня о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Насевича, при 106 Табор Рд., Філядельфія, Па.

ПОХОРОННІ відправи відбудуться у середу, 3-го травня 1995 р. о год. 9:30 ранку, у церкві св. Архистратига Михаїла у Дженкінтавн, а після цього тіло покійного перевезуть на цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині Марті і синові Ігореві складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

СЕРЕДОВИЩЕ УГВР

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
7-ма вулиця
19, 20, 21-го травня 1995 р.
ЗАПРОШУЄМО УСІХ НА ФЕСТИВАЛЬ!

Українська Католицька Епархія св. Йосафата плянує першу конвенцію

Українська Католицька Епархія св. Йосафата, з осідком в Пармі, Огайо, з приємністю оголошує свою Першу річну конвенцію, що відбудеться 3-6-го серпня в готелі „Голідей Інн" у Мун Тавншип, Па., біля Піттсбурзького летовища. Це буде вперше в історії Української Католицької Церкви в Америці, що ціла Епархія збереться разом на молитву, форум та спілкування — все це для високої мети розбудови Тіла Христового та нашої Епархії.

Укладено приблизний розклад конвенції, де священницькі практичні конференції запляновано на четвер та п'ятницю, 3-го та 4-го серпня. Загальні збори конвенції запляновано на 2 год. в п'ятницю, після чого відбудеться прийняття. З метою забезпечення максимальної участи, головне звернення буде зачитано в суботу, 5-го серпня, після чого відбудуться практичні конференції, Вечірня, вечеря та забава. Конвенція завершиться в неділю Святою Літургією, сніданком та заключною церемонією. Конвенція є відкрита не тільки для вірних Епархії св. Йосафата, але також для всіх, хто бажає поділитися своїми думками та надіями з братами — християнами з різних частин країни.

Зацікавлених в отриманні більш детальної інформації, або для замовлень, проситься контактувати з Іванною Федорою, тел. (412) 766-8801, або писати на адресу: St. Josaphat Eparchail Convention, 3455 California Ave., Pittsburgh, Pa., 15212.

„Я не герой..."

(Закінчення зі стор. 1)

мував тісні зв'язки з українською громадою, її провідниками.

Знаменною віхою в його житті став 1993 рік, коли він переклав з їдиш на англійську мову книжку колишнього міністра в уряді С. Петлюри Мойсея Зільбертфарба під назвою „Жидівське духовенство та жидівська автономія в Україні" Слід відзначити, що в цьому уряді кілька високих державних постів займали жиди. Так, наприклад, міністром праці був Ґольдельман, а Марґолін представляв Україну в Англії, як її амбасадор.

В передмові до цього видання Д. Лінколн, тепер вже рабин однієї з найбільших синагог Ню Йорку, ділиться думками з приводу дальшого зміцнення зв'язків між жидівською та українською громадами, пише про те, що знайомство з новими дослідженнями, присвяченими Богданові Хмельницькому, Симонові Петлюрі та іншим українським провідникам, змінили його погляди на їх ставлення до жидівського народу.

Щоб мати більш повну уяву про Лінколна, як людину, яка впродовж багатьох років підтримує дружні зв'язки з українською діяспорою, треба згадати про його ставлення до горезвісної телевізійної передачі „60 хвилин", яка була показана 23-го жовтня минулого року. Читачі добре пам'ятають її зміст і тому немає потреби його переказувати. Однак необхідно відзначити, що нюйоркський рабин був серед перших, хто відгукнувся на брехливий, наклепницький репортаж. Вже через день після цієї передачі, яка називалась „Огидне обличчя свободи", Дегвид Лінколн надіслав продюсерові телекомпанії Сі-Бі-Ес Джефрі Фейґерові листа, в якому сказано:

„Гадаю, що ваша передача про Львів та про українців дуже несправедлива. Тепер треба радіти з приводу відновлення жидівського життя в Україні після жаху німецької окупації та комунізму.

Необхідно належним чином оцінити героїчні зусилля, які робить український нарід та його уряди, щоб допомогти жидівській громаді в її діяльности".

Тут, до речі, варто зазначити, що переконливим спростуванням вигадок авторів передачі „60 хвилин", ніби західня Україна і зокрема Львів є центрами нацизму і антисемитизму, може служити стаття, надрукована в одній з найбільш популярних видань ЗСА, „Вашінґтон Пост", в числі з 28-го березня 1995 року під назвою „Американські жиди задоволені релігійним відновленням". Її автор Джеймс Руперт, посилаючись на незаперечні факти та на свідчення рабинів, діячів науки та простих громадян, переконує читачів, що колишні керівники Совєтського Союзу докінчили те, чого не міг зробити Гітлер. А саме — знищити жидівську культуру та релігію.

Незалежна Україна, дбаючи про відродження національних меншин, створює всі умови для того, щоб вони мали можливість вчити дітей рідною мовою, мали свої газети, театри, культові споруди.

Професор Львівського Політехнічного Університету Мірський заявив кореспондентові, що тепер ми маємо всі інстутуції, потрібні для громадського життя жидів.

Головний рабин Києва та України Яків Дов Блайх навів авторові кореспонденції такі цифри: якщо у 1989 році в Україні було лише 12 синагог, то тепер їх понад 50, діють 13 початкових та середніх жидівських шкіл, а в столиці відкрито навіть університет.

Можна було б продовжувати переказувати зміст статті американського журналіста про те, як живеться тепер жидам в Україні, та час вже запросити читачів до великої залі церкви свв. Володимира та Ольги на імпрезу, присвячену зустрічі з рабином Дейвидом Лінколном, яку влаштували Комітет проти Знеславлення Українського імени, очолюваний д-ром Мироном Куропасем та відділом УККА стейту Іллиной на чолі з інж. Орестом Бараником.

Одним з перших до слова було запрошено Владику Міхаїла, який сердечно привітав гостя, подякував за розуміння інтересів української громади і побажав йому нових здобутків на цій шляхетній дорозі.

Всі, хто після Владики виходив на трибуну, згадували передачу „60 хвилин" і вказували на принципове становище, яку зайняв нюйоркський рабин у цій справі. Зупинюся лише на кількох виступах.

Віцепрезидент УККА Орест Бараник відзначив, що впродовж багатьох років наші вороги намагалися довести світові, що український народ є народом калябарантів. Для підтвердження цієї ганебної вигадки і була підготовлена телевізійна передача „60 хвилин", на яку гостро зареаґувала українська громада. В той же час, — продовжував О. Бараник, — переважна більшість американців не відгукнулися на цей брехливий репортаж. Тільки одиниці відважилися сказати правду і серед них був рабин Д. Лінколн, за що йому належиться наша подяка.

Від імені Українського Народного Союзу гостя тепло привітав заступник предсідника УНС д-р Нестор Олесницький, який побажав йому і надалі бути вірним прихильником української справи, активно сприяти зміцненню зв'язків між двома народами.

Під час зустрічі відбулася презентація нової книжки д-ра Мирона Куропася „Очорнювання нації", яка є відповіддю на напади компанії Сі-Бі-Ес проти українського народу. Про свою працю над цим виданням розповів автор книжки. Він підкреслив, що широко використав розповіді жидівських лідерів про зміни, які сталися в долі їх народу після проголошення незалежности України. Так, вміщено листи Д. Лінколна та головного рабина Києва та України Я. Д. Блайха, з якими вони звернулися до керівників телекомпанії, спростовуючи факти, наведені в передачі „60 хвилин".

Від імені комітету М. Куропась вручив Д. Лінколнові грамоту за його зусилля, спрямовані на користь українського народу.

Учасники зустрічі, а їх було у залі понад 100 осіб, погодились, що нова книжка проф. М. Куропася повинна стати надбанням усіх бібліотек не тільки діяспори, але й України.

Тепло зустріли присутні виступ рабина Д. Лінколна. Він, між іншим сказав:

— Найперше складаю перед вами, шановні українські друзі, свою вдячність за запрошення на цю знаменну для мене зустріч, за тепле прийняття і добрі побажання.

Скажу відверто: дуже шкодую, що мій батько, який виховав у мене почуття поваги і доброзичливости по відношенню до українського народу, не є свідком усього того, що відбувається у цій залі. Мені неважко собі уявити, як радів би він з того, що його син пішов вказаною ним дорогою. І що життя підтвердило відому українську приказку, в якій мовиться про яблуко, яке недалеко падає від яблуні.

А тепер хотів би сказати кілька слів про передачу „60 хвилин", а головне — про моє ставлення до неї. Як вам відомо, відразу після показу цього репортажу я звернувся з листом до продюсера Сі-Бі-Ес, в якому висловив своє невдоволення тим, що факти підтасовані і не відповідають дійсности. І ось як зареаґували на це мої недруги і друзі.

Перші вимагали, щоб я негайно відкликав свого листа, чого я, звичайно, не зробив і не зроблю, а другі — навпаки, відчайдушно хвалили, називаючи мене героєм. Але я не є героєм, я тільки сказав правду, яку не вичитав в книжках чи в газетах, а яку я сприймав на власні очі. Кажуть, краще один раз побачити, ніж сто разів почути. І тому я кілька разів відвідав Україну після проголошення її незалежности, побував у Києві, Львові та інших містах, де мешкають мої єдиновірці.

Під час цих подорожей мав можливість познайомитися із станом справ в синагогах, жидівських культурних центрах з тим, як проводиться навчання в школах, зустрічався з жидівськими діячами науки і культури, служителями культу, простими людьми. І всі вони висловлювали своє задоволення змінами на краще, які сталися за три роки існування незалежної України. А втім, якщо говорити правду, то свідки їй непотрібні, щоб бачити її, треба не боятися дивитися правді в обличчя.

Я цілком і повністю підтримую заяву, зроблену Президентом Кучмою під час його зустрічі в Ню Йорку з керівниками жидівських організацій про те, що Україна є рідною землею жидів. І в дійсності це так. Згадаймо, саме в Україні було започатковано рух гасидів, там народився сіонізм, звідти вуйшли видатні жидівські вчені, письменники, політичні діячі. Отже, історія мого народу тісно пов'язана з історією України.

А звідси і висновок, який логічно витікає з усього, що було мною сказано: одностайність думок і бажань народжує спільність дій і взаєморозуміння. Я переконаний, сказав рабин на закінчення своєї промови, яка була вислухана з великою увагою, що наші народи будуть жити в мирі, як брати і сестри.

Імпреза досягла своєї найвищої точки, коли всі її учасники, постававши з своїх місць, проспівали гостеві „Многая літа", чим гідно відзначили Дейвида Лінколна — правдолюба, вірного приятеля українського народу.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

АННА ПРИСТАЙКО член УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й. померла 13-го листопада, 1994 року на 94-му році життя. Нар. 1901 року в селі Верхна, Україна. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку дочку Настуню, 8 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 16-го листопада 1994 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Дзюба, секр.

ВІЛЬМА ФЕДИК МАЛКОВИЧ член УНС Відд. 490-го Т-ва ім. Івана Франка в Ірвінґтоні, Н.Дж. померла 28-го серпня 1994 року на 67-му році життя. Залишила у смутку мужа Августина, синів Василя з дружиною Вірою, Андрія з дружиною Діяною і 5 внуків. **Похорон відбувся 1-го вересня 1994 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.**

Вічна Їй Пам'ять!

Галина Чорномаз, секр.

ЮРІЙ КРОЧАК член УНС Відд. 204-го в Ню Йорку, Н.Й. помер 22-го листопада 1994 року на 75-му році життя. Нар. 23-го серпня 1919 року в Аллентавн, Па. Членом УНС став 1977 року. Залишив у смутку дружину Маргарету, сина Івана Генрі і дочку Маргарету Анну. Похорон відбувся 28-го листопада 1994 року на Calmerton National Cemetery in Long Island, NY.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА БОЙКО член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакет, Р. Ай. померла 5-го грудня 1994 року на 100-му році життя. Нар. 12-го листопада 1894 року в селі Городенка, Україна. Членом УНС стала 1922 року. Залишила у смутку дочку Ольгу Моде, дві сетри Марію Стародуб і Анастазію Еврич. Похорон відбувся 7-го грудня 1994 року на укр. правосл. цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, МА

Вічна Їй Пма'ять!

Леон Гардінк, секр.

РОЗАЛІЯ ПОДУСОВСЬКА член УНС Відд. 240-го в Клівленді, Огайо померла 9-го листопада 1994 року на 57-му році життя. Нар. 11-го жовтня 1937 року в Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Омеляна, синів Василя і Михайла, дочку Марію, зятя Роберта Домбровського і внучку Вікторію. Похорон відбувся 12-го листопада 1994 року на цвинтарі св. Андрія в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Богдан Семків, секр.

ХУДИК МИКОЛА член УНС Відділу 484-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютиці, Н.Й. помер 16-го листопада 1994 року на 76-му році життя. Нар. 1918 року в селі Телесніч-Ліско, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Ірину з мужем, сина Миколу і двох внуків. Похорон відбувся 18-го листопада 1994 року на цвинтарі св. Володимира у Вайсборо, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Холявка, секр.

ОЛІНА ПАПРОЦЬКА член УНС Відд. 76-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. померла 16-го листопада 1994 року на 71-му році життя. Нар. 9-го лютого 1923 року в Україні. Членом УНС стала 1982 року. Залишила у смутку Мері Папроцьку. Похорон відбувся 19-го листопада 1994 року на цвинтарі Св. Тройці в Джеймсбурзі, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ АНДЕРСОН член УНС Відд. 55-го Т-ва ім. св. Михаїла в Балтиморі, Мд. померла 3-го листопада 1994 року на 76-му році життя. Нар. 5-го травня 1917 року в Балтиморі, Мд. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку синів Вейна Фовкіс, Дениса Фовкіс і Нормана Андерсона, дочку Норму Джоніс. Похорон відбувся 7-го листопада 1994 року на цвинтарі Святого Хреста в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Маріянна Ціздин, секр.

ПОНАД 5 РОКІВ ЧЕСНО І СОЛІДНО СЛУЖИМО ГРОМАДІ

meest - karpaty

МІСТ-КАРПАТИ — швидко солідно

Посилаємо: харчові пачки, одяг, важливі листи, гроші $ до рук адресата

а також побутові товари, дитячі коляски, трактори і фермерську техніку, авта

Дзвоніть за безплатним каталогом
1-800-265-7189 • (416)761-9105
Meest-Karpaty, 120 Runnymede Rd. Toronto, Ont. M6S 2Y3 Canada

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЯК ПОСИЛАТИ, ТО ЧЕРЕЗ МІСТ- КАРПАТИ!

KARPATY TRAVEL
Tel:(416) 761-9101
Fax:(416) 761-1662
Продає квитки на авіялінії (включно з Air Ukraine)
Робить запрошення до Канади і ЗСА
Продає медичне забезпечення для відвідувачів
Полагоджує візи в Україну і до Польщі

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road 914-626-5641
Kerhonkson, New York 12446 FAX 914-626-4638

Запрошуємо працювати з нами —
Союзівка вас чекає!
Приймаємо працівників на літо 1995 року.
Працю надається згідно з кваліфікаціями.

Потребуємо:
- артистів фольклорного жанру
- таборових братчиків і сестричок
- персонал до провадження різних занять
- персонал для обслуги харчами
- персонал до їдальні та каварні
- працівників для прибирання кімнат
- працівників при басейні (lifeguards)
- працівників до загальної праці
- працівників до крамнички
- медичного техніка для першої помочі

Сподіваємося, що молоді працьовиті студенти приєднаються до нашого непересічного збору, відчують надзвичайну атмосферу СОЮЗІВКИ, як також зазнають багато літніх розваг і втіх.

Членство в УНСоюзі обов'язкове. Перевагу надається колишнім працівникам і тим, які зможуть прибути в перших днях червня та залишитися аж до Дня праці включно.

Просимо подавати зголошення до 1-го травня

За формами зголошень просимо телефонувати на число, подане вгорі.

LAW OFFICES of ZENON B. MASNYJ
157 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 477-3002

Акції після особистого поранення, купно та продаж кооперативних помешкань, кондомініїв, домів, реальностей для інвестиційних цілей, переговори з урядовими аґенціями, малі та середні підприємства, заповіти (тестаменти) тощо.

OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.®
1111 East Elizabeth Avenue, Linden, NJ 07036 Tel:908-925-0717 Fax:908-925-3724
Для замовлення pick-up service телефонуйте: 1 800 9 OKSANA

ПАКУНКИ НА УКРАЇНУ

Кораблем
Мінімальна вага 10 LB
Достава 6 - 11 тижнів
Без обмеження розмірів
Без мита

Літаком $3.49 LB
Обслуговується ціла Україна
Супер-Експрес $5.49 LB
Центральні міста України
Мінімальна вага 10 LB
Висилка кожного четверга, 5 PM

Висилка долярів на Україну
Володіємо ліцензією банківських властей Америки на пересилку і доставу долярів до Україну.

ЗАМОВЛЯЙТЕ БРОШУРИ З ІНФОРМАЦІЯМИ ТА НАЛІПКИ UPS

#1	
Flour	25 LB
Sugar	25 LB
Rice	20 LB
Macaroni	5 LB
Canned Ham	2 LB
Dried Yeast	2 LB
Weight	79 LB
	$119.00

#2	
Mayonnaise	8 LB
Vegetable Oil	8 LB
Luncheon Meat	5 LB
Corned Beef	5 LB
Canned Ham	5 LB
Beef Stew	6 LB
Canned Sardines	5 LB
Weight	42 LB
	$125.00

#3	
Sugar	50 LB
Flour	50 LB
Buckwheat Gr.	10 LB
Cream of Wheat	10 LB
Oatmeal Flakes	10 LB
Vegetable Oil	8 LB
Mayonnaise	8 LB
Beef Stew	6 LB
Macaroni	5 LB
Dried Yeast	2 LB
Weight	159 LB
	$218.00

NEW #4	
Sugar	25 LB
Flour	25 LB
Rice	20 LB
Vegetable Oil	8 LB
Crisco	6 LB
Canned Ham	5 LB
Luncheon Meat	5 LB
Macaroni	5 LB
Instant Coffee	8 OZ
Tea	8 OZ
Weight	105 LB
	$189.00

#5	
Buckwheat Gr.	10 LB
Oatmeal Flakes	10 LB
Cream of Wheat	10 LB
Vegetable Oil	8 LB
Luncheon Meat	7.5 LB
Beef Stew	6 LB
Canned Ham	3 LB
Corned Beef	3 LB
Canned Sardines	3 LB
Weight	61 LB
	$142.00

#6	
Dry Orange Drink	5 LB
Danish Cookies	3 LB
Peanut Butter	2.5 LB
Sweet Prunes	2.5 LB
Powdered Sugar	2 LB
Dry Cream	2 LB
Raisins	2 LB
Coffee	2 LB
Tea	8 OZ
Chocolate Syrup	1.5 LB
Bubble Gum	1 LB
Weight	29 LB
~~$88.00~~	$82.00

GIANT

Canned Ham	6 LB	Crisco	6 LB	Chocolate Syrup	1.5 LB
Hard Salami	3 LB	Black Pepper	1 LB	Coffee	2.5 LB
Corned Beef	3 LB	Mustard	1.5 LB	Cocoa	1 LB
Vienna Sausages	1 LB	Olives	1 LB	Tea	8 OZ
Canned Sardines	3 LB	Ketchup	2 LB	Powdered Sugar	2 LB
Chicken Soup	12/21P	Chicken Boullion	13 Oz	Danish Cookies	3 LB
Macaroni	5 LB	Dry Milk	2 LB	Peanut Butter	2.5 LB
Vegetable Oil	1 GAL	Canned Peas	1.5 LB	Bubble Gum	1 LB
Rice	20 LB	Raisins	2 LB	Weight	105 LB

Price ~~$248.00~~ $238.00

В ціну пакунка враховані кошт харчів, пересилки, достави та забезпечення

Усі харчі виключно з американських крамниць

ADVANTAGE/OKSANA TRAVEL
1111 East Elizabeth Avenue, Linden, NJ 07036 Tel:908-925-9737 Fax:908-925-2193
ROUND TRIP TO/FROM KIEV, LVIV, WARSAW, MOSCOW, IVANO-FRANKIVSK
ВІЗА ДО УКРАЇНИ, ЗАПРОШЕННЯ, ПАСПОРТИ, ДОСТАВА КВИТКІВ ДО УКРАЇНИ

Зеновія Терлецька
УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ
Союз Українок Америки, Ню Йорк, 1990, друге доповнене видання, стор. 201. Тверда обкладинка, ціна 16.00 дол.
Можна набувати в книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 7% продажного податку.

26-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ
СПОРТОВА ШКОЛА
УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"
Для юнацтва у віці 6-18 років життя (дівчата і хлопці)
Професійні інструктори, учителі і досвідчені опікуни.
Оселя УБС „Верховина" — Ґлен Спей, Н. Й.
Від: 23-го липня до 19-го серпня 1995 р.
КОПАНИЙ М'ЯЧ • ВІДБИВАНКА • ТЕНІС • ПЛАВАННЯ
ФАХОВІ та ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ й ОПІКУНИ
По інформації і аплікації писати:
UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue ❖ Newark, N.J. 07106

* ПОСЛУГИ *

UKRAINE-PAC
(201) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

* SERVICE *
Українська фірма „КАРПАТИ"
Complete Building Renovations
Painting Brick, Pointing,
Painting Decoration, Tiles,
Roofing, Plumbing, Bathrooms,
Electric and Welding
Fully insured.
Tel. (718) 507-8738
Beeper (916) 644-5174

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

Ювелірна крамниця
"Icon"
продає та купує ікони
має коралі, сувеніри,
направляє годинники
та ювелірні речі.
230 East 14th St.
New York, NY 10003
Tel.: (212) 982-3488

* ПРАЦЯ *

ПОШУКУЄМО
жінку у віці до 45 років до опіки над малою дитиною і домашньої праці. Нічліг і харч включено.
(201) 283-0054

3.16.03.95
ШУКАЄМО
жінку-українку для опіки над хлопчиком та легкої домашньої праці. Помешкання в дуже гарному місці. Харч включений. Телефонувати від год. 9-ої ранку до 5-ої по пол. Тел.:
1 (518) 668-4901.
Коли почуєте голос телефоністки, скажіть "ЕКСТЕНШЕН, ван, ван зіро, пліз" (внутрішній телефон).

* REAL ESTATE *

КІМНАТА з КУХНЕЮ
на літо, в гарному місці коло СОЮЗІВКИ
телефон
(914) 626-7801

ХАТИ • КВАРТИРИ
на продаж в Києві. Оформляємо документи на тимчасовий побут в Україні.
Тел. Київ (044) 243-6104
Global Trading & Investment Association
питати за Джаном

Норт Порт Фльорида
The Village of Tropical Spring
(Селище тропічних джерел)
Кондомініюми з двома і трьома спальнями та двома лазничками. З гаражем. Поблизу відомих WARM MINERAL SPRINGS.
Телефонуйте до
Елоїз Попович
на число 800-654-8017
або 813-423-8017

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555